

KAPLERZYK (2) *sb m*

N sg kaplerzyk (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Dem. od „kaplerz”; murenula Mącz (2) : Bo więc ow flęzak z forbotem Liłftewká/ bryżyk ze złotem Nuż kápplerzyk zoboyczykiem Teperelle z gorgulikiem Iłćieć Ikárbu nie vmnoży Niżli to ná Iłfyię włoży Náłffe to niewiáfty znáią Co więc w tych dworzecch bywaią RejRozpr H3; Murenula [...], Kolnierz álbo oboyczyk okołofeyny álbo ynłze prziochędożenie/ Kápplerzik/ Obręcz. Mącz 237d.

ZZa